

ת"פ 7206/12/15 - מדינת ישראל נגד תאאר גנימאת (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

15 בדצמבר 2015

ת"פ 7206-12-15 מדינת ישראל נ' גנימאת (עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י בא-כוחה עו"ד רומן זילברמן

נגד

תאאר גנימאת (עציר) - בעצמו

הנאשם

ע"י בא-כוחו עו"ד מוחמד רחאל

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת-דין

על יסוד הודאת הנאשם הנני מרשיע אותו בכניסה לישראל שלא כדין בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום, ג' בטבת התשע"ו, 15/12/2015, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

בא-כוח המאשימה טוען לעונש:

אני מגיש טיעונים לעונש בכתב, וכן רישום פלילי של הנאשם [הוגשו וסומנו **מב/1** ו-**מב/2**].

בא-כוח הנאשם טוען לעונש:

אבקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם. מדובר כאן בנאשם שנכנס לישראל ע"מ לעבוד ולא בשביל שום דבר אחר. מדובר בעבירה יחידה, ללא שום עבירה נלווית. הנאשם נתפס יחד עם מסיע בשם מוראד אבו אלקיעאן. נכחתי בדיון בהליך מעצר הימים. אותו מוראד שוחרר ולא הוגש נגדו כתב אישום, על אף שהפסיקה אמרה שהמסיעים הם אלו שמזמינים את השב"חים ומחטיאים אותם, וחלקם חמור יותר. מכאן שיש לנאשם טענת אפליה, המצדיקה הקלה משמעותית בעונשו. אנו מכירים את פסיקתו של מותב זה, ואת הלכת אלהרוש שאומרת שמדיניות ההחמרה צריכה

להיות נגזרת של המצב הבטחוני. ברוך ה', המצב הבטחוני משתפר לעומת הימים שקדמו לימים אלו.

כאשר מדובר בנאשם שנכנס במטרה לעבוד, הדבר ממקם אותו ברף התחתון. לא יעלה על הדעת שהמסיע, שחלקו חמור יותר, יילך לדרכו ללא כל כתב אישום, וישוחרר ללא כל תנאי.

עברו הוא ישן, וגם מעברו ניתן ללמוד כי נכנס לשם מטרה אחת ויחידה - לעבוד ולהתפרנס, הא ותו לא. אין מדובר בעבר של עבירות התפרצות, או עבירות בטחוניות, חלילה. שום דבר. הבן אדם רוצה להתפרנס.

לכן אני סבור שניתן להסתפק בימי מעצרו כדי להשיג את תכלית הענישה.

הנאשם:

אני מודה שטעיתי, מכבד את ביהמ"ש, ומבקש שביהמ"ש יקל עימי. אני מתחתן שבוע הבא.

בא-כוח המאשימה:

אני מצהיר שכתב אישום יוגש נגד מר אבו אלקיעאן הנ"ל.

החלטה

גזר-הדין יינתן בהמשך היום.

ניתנה והודעה היום, ג' בטבת התשע"ו, 15/12/2015, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט